

PARENDE GROENE SPECHTEN

Vrijdag 15 maart, na school, had ik zin om eens een eindje te gaan fietsen. Als bestemming had ik het Eckartse Bos uitgekozen. Het Eckartse Bos ligt aan de noordoost rand van Eindhoven op de plek waar de Dommel en de Kleine Dommel elkaar treffen. Het bos, favoriet bij wandelaars en londenbezitters, is ondanks de drukte rijk aan vogelleven. 4 soorten spechten heb ik er nu in totaal gezien. De Dommel, die langs het gebied loopt, is in de wintermaanden vooral bij de eenden erg in trek (5 soorten waargenomen).

Die vrijdagmiddag begon goed met een paartje Torenvalken, een Grote Bonte Specht en een in de verte roepende Zwarte Specht. Ik reed langs de Dommel waar Boomkruiper zich liet horen en Boomklever zich liet zien. Ik stak de Dommel over (via een brug) en reed langs een kinderboerderij. Vlak boven mijn hoofd zat een Zanglijster te zingen en op het weitje van de kinderboerderij zat een Groene Specht. Die wilde ik eens nader bekijken maar hij vloog al snel op. Ik er achteraan dus. Toen ik het weitje voorbij was zag ik hem op een knotwilg zitten langs een sloot waar nog water in stond. In het water lag een boomstronk en daar vloog de specht naar toe. Voorzichtig klom hij naar beneden en dronk uit de sloot. Met mijn verrekijker kon ik alles prachtig volgen. Toen hij klaar was met drinken ging hij boven op de stronk zitten poseren. Ik had nog nooit een Groene Specht zo mooi kunnen zien. Hierna vloog hij terug naar het weitje. Ik dus ook terug. Daar aangekomen zaten er ineens 2 spechten in het gras. En niet naast elkaar, nee op elkaar! Machtig schouwspel natuurlijk, zoiets zie je niet vaak.

De spechten hebben nog een tijdje op het gras gezeten en al gauw trok de Zanglijster weer mijn aandacht. Ik ging die avond in ieder geval weer een ervaring rijker naar huis.

YVES MARTENS

STAARTMEES TIKT TEGEN HET RAAM

Dit voorjaar, vooral in maart, gebeurde het geregeld dat er zacht tegen een raam van de huiskamer werd getikt. Dat bleek dan een Staartmees te zijn die pogingen leek te doen om binnen te komen. Ze vloog dan met zachte stootjes tegen het glas, viel naar beneden of ging aan de muur aan de zijkant van het raam hangen, en begon weer tegen het raam aan te vliegen. Dat kon zo enkele minuten doorgaan, waarna het vogeltje wegvloog. Een verklaring voor dit gedrag kan zijn dat de Staartmees in haar spiegelbeeld een rivaal ziet, en dan probeert om die te verjagen.

Het is een verschijnsel wat door meer mensen in de buurt werd opgemerkt. Bij de overburen gebeurde het ook. En een buurvrouw had het over een musje dat op een Roodborstje leek, omdat het tegen het raam tikte. Ook Jo van de Voort zag een Staartmees tegen het raam aanvliegen, vanuit het kraambed.

JAN WOUTERS